

Sygn. akt II Cz 275/13

POSTANOWIENIE

Dnia, 27 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda J. B.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 26 lutego 2013 r., sygn. akt IV RC 60/13

oddalające jego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych

w sprawie przeciwko S. B.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych, gdyż instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi wyjątek od ogólnej zasady ponoszenia kosztów sądowych przez strony i jest przeznaczona dla osób najuboższych, nie osiągających żadnych dochodów. Tymczasem powód pracuje i uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 1036,61 zł miesięcznie netto.

W zażaleniu powód podniósł, że Sąd Rejonowy nie dość starannie zbadał jego sytuację materialną i zdrowotną. Wynagrodzenie w kwocie 1036,61 zł netto jest wynagrodzeniem przeciętnym z trzech miesięcy (październik, listopad, grudzień 2012 r.), lecz od 24.10.2012 r. powód przebywa na zwolnieniu lekarskim i jego wynagrodzenie w listopadzie 2012 r. wyniosło 941,70 zł, a w grudniu 2012 r. – 971,09 zł . Przy wyliczonych przez Sąd Rejonowy miesięcznych wydatkach, ponoszonych przez powoda na utrzymanie mieszkania, leki i alimenty dla pozwanego, na przeżycie pozostaje mu 32,56 zł , a to oznacza, że należy do osób ubogich, którzy nie są obowiązani ponosić kosztów sądowych.

Dlatego też domagał się zwolnienia od kosztów sądowych w całości bądź „w bardzo znacznej części”.

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Zważywszy wysokość opłaty od pozwu w rozpoznawanej sprawie, która to określona jest kwotą 150 zł, należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że posiadając stałą pracę, taką kwotę z tytułu kosztów sądowych (na obecnym etapie inne koszty sądowe powoda nie obciążają) jest on w stanie zgromadzić własnymi siłami, np. poprzez zaciągnięcie pożyczki, którą spłaci w niewielkich ratach w dłuższym okresie czasu. Należy przy tym zauważyć, że przedstawione przez powoda faktury, dotyczące nabycia leków wskazują jedynie, że w październiku i grudniu 2012 r.

powód poniósł z tego tytułu ok. 100 zł, a więc jest to wydatek obciążający powoda co najwyżej co drugi miesiąc, a nie – jak twierdzi powód i jak przyjął Sąd Rejonowy – każdego miesiąca.

Z powyższych względów Sad Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia i zażalenie, jako nieuzasadnione, oddalił stosownie do treści art. 385 kpc w zw. z art. 397 kpc.